

Skarga wniesiona w dniu 10 marca 2008 r. — PC-Ware Information Technologies BV przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-121/08)

(2008/C 116/49)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: PC-Ware Information Technologies BV (Amsterdam, Niderlandy) (przedstawiciel: L. Devillé, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uznanie skargi o stwierdzenie nieważności za dopuszczalną;
- stwierdzenie nieważności decyzji Dyrekcji Generalnej Komisji Europejskiej, przekazanej skarżącej pismem z dnia 11 stycznia 2008 r., w której odrzucono ofertę skarżącej w zakresie zamówienia publicznego DIGIT/R2/2007/022 — LAR 2007 i udzielono zamówienie wybranemu oferentowi;
- stwierdzenie, że działanie Komisji było bezprawne i prowadzi do powstania odpowiedzialności Wspólnoty;
- ewentualnie, w razie wykonania zamówienia w okresie rozpatrywania sprawy przez Trybunał lub gdyby stwierdzenie nieważności decyzji było już niemożliwe, zasądzenie od Komisji zapłaty kwoty w wysokości 654 962,38 EUR tytułem odszkodowania za szkody wyrządzone skarżącej w ramach postępowania w zakresie zamówień publicznych
- obciążenie Komisji kosztami postępowania i innymi kosztami nawet w razie oddalenia skargi.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca uczestniczyła w postępowaniu w zakresie zamówienia publicznego DIGIT/R2/2007/022 — LAR 2007 — Hurtownik produktów Microsoft (LAR 2007) (Dz.U. 2007 S 183-223062), którego celem było zawarcie umowy ramowej dotyczącej jednego źródła zakupów, obejmującej nabycie oprogramowania Microsoft i licencji. Skarżąca nie zgadza się z decyzją Komisji o udzieleniu zamówienia innemu przedsiębiorstwu.

Na poparcie swej skargi podnosi ona po pierwsze, że uzasadnienie decyzji jest niewystarczające. Skarżąca stwierdza, że przedstawiając swą ofertę wyraźnie wskazała, iż udzieliła największej zniżki dopuszczalnej w świetle art. 40 ustawy belgijskiej z dnia 14 lipca 1991 r. w sprawie praktyk handlowych oraz ochrony i informowania konsumentów, który to przepis przewiduje zakaz sprzedaży ze stratą. Komisja nie przedstawiła wystarczającego uzasadnienia w zakresie stosowania tego zakazu i zachowania zasady równego traktowania.

Po drugie skarżąca podnosi, że jest oczywiste, iż wybrana oferta narusza art. 40 ustawy belgijskiej z dnia 14 lipca 1991 r. Zdaniem skarżącej Komisja powinna odrzucić wybraną ofertę na podstawie art. 55 dyrektywy 2004/18/WE⁽¹⁾, art. 139 ust. 1 i art. 146 ust. 4 rozporządzenia nr 2342/2002⁽²⁾

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, s. 114).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. 2002, L 357, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 14 marca 2008 r. — Spitzer przeciwko OHIM — Homeland Housewares (Magic Butler)

(Sprawa T-123/08)

(2008/C 116/50)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Harald Spitzer (Hörsching, Austria) (przedstawiciel: adwokat T. Schmitz)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Homeland Housewares, LLC (Los Angeles, Stany Zjednoczone Ameryki)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 7 stycznia 2008 r. w sprawie R 1508/2006-1;
- odrzucenie sprzeciwu wniesionego przez Homeland Housewares, LLC w odniesieniu do rejestracji zgłoszonego znaku towarowego „Magic Butler” (zgłoszenie nr 4 109 906);
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: skarżący.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „Magic Butler” dla towarów z klas 7 i 21 (zgłoszenie nr 4 109 906)